

شوی که تا یی. . شیعر: اردلان سرفراز / و رگهانی: پیشکام

” شب آخر “

به دنگیتم نرانی

سیرکردنم تندنه گیشتی

من هیچم نه ووت

و

تاش هرهگز نه تپرسی

شویک که ژمی که تایی

خنجه ری دستی دت بوو

له نه وان عشق و ئاونه یا

چ جهنگه کی نا به را بهر بوو

چ چیره که کی به ما نا بوو

چ سه ره تا و چ که تایی

نه مانزانی و که وتینه عشقه و

به پرسیار په یوست بووین په یه و

به نام هرهگز تندنه گیشتین

او نراوی سه به ره کانه

سه فیه ره له گه تا چن جوان بوو

و که جوانی دنیا بینین بوو

هشتین و نه مان بینی

هزاران سببِ رمان لگ لگ بوو

بـ دنگیتم نـزانی

سـیرکردنم تـنـگـگـیشتی

من هیچم نـووت

و

تـش هـرگیز نـتـپـرسی

لـو هـرا و بـگـر " جـنـجـا " ی گومان

لـو داخـرانـی بـ ئومـد

لـو سا تـی کـ باغی عـشق

بـ دـستی " با " هـوـری بوو

لـو سا تـی هـزاران سا

بـرامـبـر بـ یـک " لـحـزـ" بوو

دـستـپـکی شـوی تـنـهـای

شـوی کـتـایـی " با و " بوو

بـ دنگیتم نـزانی

سـیرکردنم تـنـگـگـیشتی

من هیچم نـووت

و

تـش هـرگیز نـتـپـرسی